

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟ้อและการออมครัวเรือน
โดย : นางสาวมนต์ทิพย์ สัมพันธ์วงศ์
ชื่อปริญญา : เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ปีที่เสนอ 2539

การศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟ้อและการออมครัวเรือนในครั้งนี้เป็นการศึกษากรณีประเทศไทย โดยมีแนวคิดในการศึกษาว่าความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟ้อและการออมครัวเรือนที่มีความสัมพันธ์ในทางทิศทางเดียวกันนั้นเกิดขึ้นจากการประมาณค่าที่สูงเกินกว่าความเป็นจริงของสถิติข้อมูลที่จัดเก็บ เนื่องจากค่าสถิติการออมที่บันทึกในรายได้ประชาชาติไม่ได้มีการหักผลกระทบอันเกิดจากเงินเฟ้อออก ซึ่งค่าการออมที่แท้จริงของครัวเรือนควรจะมีค่าเท่ากับการออมครัวเรือนที่ปรากฏในรายได้ประชาชาติหักด้วยมูลค่าที่แท้จริงของทรัพย์สินที่ลดลงอันเนื่องมาจากการคาดคะเนเงินเฟ้อ อย่างไรก็ตามในการหักค่าเงินเฟ้อจะมีเพียงบุคคลกลุ่มหนึ่งเท่านั้นที่ทำการคาดคะเนและรู้ถึงผลกระทบที่แท้จริงของเงินเฟ้อต่อการออม ดังนั้นมูลค่าทรัพย์สินที่แท้จริงที่ลดลงอันเนื่องมาจากการคาดคะเนเงินเฟ้อจะไม่ลดลงเท่ากับเงินเฟ้อทั้งหมดแต่จะลดลงเพียงบางส่วนเท่านั้น

วิธีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ 1) การคาดคะเนเงินเฟ้อ โดยการใช้ข้อมูลข่าวสารที่คาดว่าจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเงินเฟ้อมาทดสอบเพื่อหาปัจจัยที่เหมาะสมที่สุดที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงเงินเฟ้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ 2) การคำนวณสมการการออมที่แท้จริงเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าที่แท้จริงของทรัพย์สินที่ลดลงอันเนื่องมาจากการคาดคะเนเงินเฟ้อและการบริโภคในปีที่ผ่านมา มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการออมอย่างไร ทั้งนี้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.

2513 ถึง พ.ศ. 2537 และใช้เครื่องมือทางเศรษฐมิติในการประมาณการแบบกำลังสองน้อยที่สุด (OLS)

ผลการประมาณการพบว่าในการคาดคะเนเงินเฟ้อ ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเงินเฟ้อที่เหมาะสมที่สุดคือ การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงิน (LDM2) และการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้านำเข้า (LDIMP) โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ยอมรับได้

สำหรับผลการประมาณค่าสมการการออมที่แท้จริง จากการคำนวณสมการในครั้งแรกพบที่มีความสัมพันธ์แบบ series correlation ในสมการ ซึ่งมีผลให้ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรและนัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นจึงได้ทำการตรวจสอบความสัมพันธ์กันในระดับที่ 1, 3 และ 5 ของช่วงเวลาและปรับสมการการคำนวณใหม่ โดยใช้ตัวแบบที่ใช้แก้ปัญหา series correlation เข้าไปในสมการ

ผลการคำนวณสมการโดยเพิ่มตัวแบบที่ใช้แก้ปัญหา serial correlation พบว่าค่าสัมประสิทธิ์และค่านัยสำคัญทางสถิติเพิ่มสูงขึ้น และสมการไม่มีความสัมพันธ์แบบ serial correlation ผลของการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟ้อและการออมครัวเรือนที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันนั้น มีผลบางส่วนที่เกิดขึ้นจากการประมาณค่าที่เกินจริง ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่ามีผู้บริโภคบางส่วนประมาณร้อยละ 20.4 มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เนื่องจากความไม่เข้าใจถึงผลกระทบของเงินเฟ้อ